

Groepstentoonstelling 'Initiation' in De Filatuur (Aalst)

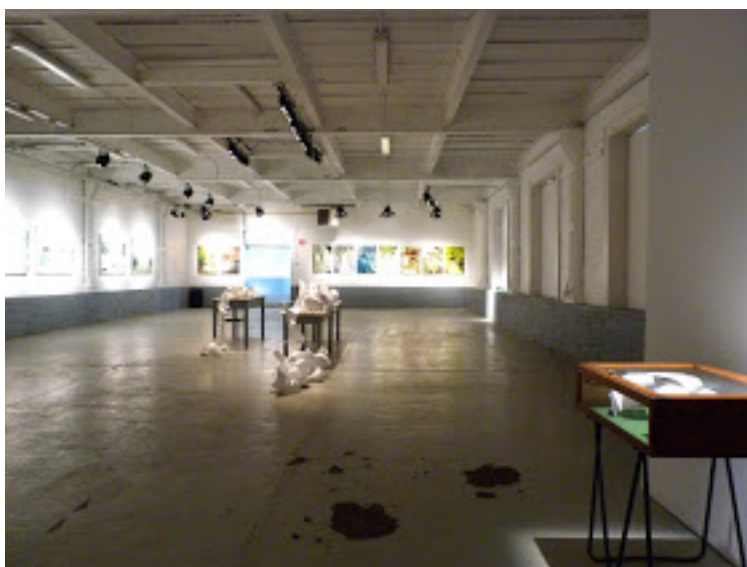
Meer nog dan als galerie etaleert **DE FILATUUR** zich sinds vorig jaar als een quasi museale omgeving voor actuele kunst. *Jean-Jacques en Charlotte De Gucht - Mathias* hebben deze voormalige textiel fabriek inmiddels omgebouwd tot een volwaardige tentoonstellingsruimte.

Aalst had dringend nood aan enig nieuw initiatief in het ooit zo bloeiende galeriewezen. Toen zaten 'S65' en 'Denise Van de Velde' hier trouwens vlakbij.

Toch lijkt DE FILATUUR zich te beperken tot enkele korte toonmomenten per jaar. De groepstentoonstelling die donderdagavond onder massale belangstelling geopend werd, is enkel dit weekend (zaterdag 6 en zondag 7 juni 2015, telkens van 10 tot 17 uur) vrij toegankelijk. Na afspraak (info@defilatuur.be) kunt u er ook nog tot woensdag 10 juni terecht. **Snel zijn is dus de boodschap.**

Na twee tentoonstellingen in **2014** met *Andris EGLITIS* (die we u in december 2013 al voorstelden bij de HISK laureaten met 'Portrait of the artist' en die nu tijdens de Biënnale van Venetië zijn thuisland Letland vertegenwoordigt - daarover leest u binnenkort onze verslagen in WATERSCHOENEN) en met *Jan DE LAURE*, hebben nu dus 5 kunstenaars het pand van DE FILATUUR ingepalmd.

Deze 5 deelnemers zorgen voor een stevige diversiteit inzake artistieke technieken en verschijningsvormen. Drie van hen maakten reeds eerder hun opwachting in WATERSCHOENEN en de andere twee zijn zonder twijfel welkomte ontdekkingen.

Sculpturale installaties van Koen De Decker en schilderijen van Colin Waeghe

Meteen bij de ingang mag **Koen DE DECKER** ons begroeten met een zeer grote, maar wellicht vederlichte en ruimte-omschrijvende sculptuur, die deels in de lijn ligt van zijn geometrische sculpturen, maar waarin hij de menselijke gevoeligheid en de natuurlijke elementen letterlijk en figuurlijk de hand rijkt.

In de grote zaal links laat hij zich weer van een andere kant zien en toont hij sculpturale installaties die in situ, op ter plekke gevonden tafels gemaakt zijn en bovendien een doorlopend karakter vertonen. Hij speelt hier duidelijk in op het industriële verleden van deze site en presenteert 'handenarbeid aan de lopende band' met weliswaar moderne materialen in kunststof.

Koen De Decker kennen we bij WATERSCHOENEN van o.a. KRASJ in Ninove (waar hij als curator de eerste editie in 2012 op poten zette), een gigantische muurschildering in Ninove en een vitrine-tentoonstelling in Sint-Lucas Brussel.

Colin WAEGHE, ook al geen onbekende van WATERSCHOENEN (zie o.a. Vertigo: Besuch aus Gent en Kortrijk Vlaandert), zorgt in deze grote zaal voor een verfrissende, kleurrijke, maar niettemin bevreemdende omgeving met zijn landschappelijke, architecturale en florale schilderijen, die u van op grote afstand hun verhaal vertellen. Maar het is belangrijk om dichtbij te kijken en de schijnbare wanorde van de schildertechniek te ontdekken.

De serie 'Crystal Palace' is het resultaat van een bezoek aan China en de Franse Rivièra. 'Crystal Palace' verwijst naar het afgebrande Engelse paviljoen op de Wereldtentoonstelling van 1851 en naar crystal meth, de cocaïne van de armen.

Vergeet in de achterste zaal de tekeningen van Colin Waeghe niet. Ze zijn een gedetailleerd onderzoek meer dan waard.

P.S.: Daan Rau schreef zopas in het juninummer van 'Openbaar Kunstbezit in Vlaanderen' een mooi artikel omtrent Colin Waeghe en zijn werk.

Schilderijen van Plinio Avila

Hebt u in de grote zaal de drie kleine porseleinen figuurtjes van **Jan MARECHAL** opgemerkt? Dan wordt u in de achterste zaal verwend met meer verrassende sculptuurtjes, die zich lijken te bewegen op de grens tussen menselijke, dierlijke en puur vormelijke verschijningsvorm, twijfelend tussen pure sculptuur en design. Zijn doorgedreven opleiding in zowel productontwikkeling als keramische technieken is daar ongetwijfeld niet vreemd aan. Zijn figuurtjes vermenigvuldigen zich op vloeren, wanden, vensterbanken en houden onze blik scherp.

Zijn werkmethode wordt als volgt omschreven:

'Voor zijn werk in porselein vertrekt hij van gebruikte, gevonden vormen van hoofdzakelijk verpakkingsmateriaal, die hij ontmantelt en vervolgens stelt hij de de losse elementen opnieuw samen tot een sluitend, vaak bevreemdend, surrealistisch

geheel. De hercontextualisering van wat ons bekend is, maakt deze vormen zo tegelijk vreemd en vertrouwd. Voorwerpen krijgen een karakter, leiden een eigen leven, dromen en doen...'

Porceleinen sculptuurtjes van Jan Marechal

De drie bovenstaande figuurtjes van Jan Marechal vertonen duidelijk de mix van biomorfe en geometrische vormen.

Nu rest ons nog het werk van fotograaf **Kurt STALLAERT** en de schilder **Plinio AVILA**.

Zij delen de grote, hoge, zwarte achterraimte van De Filatuur. Hier heerst een totaal andere sfeer. Duisternis en vreemde situatieschetsen gaan hand in hand. De foto's van **Kurt STALLAERT** tonen grotendeels nonnen met baby's in een geest van medeplichtige zorg. Als kijker kunt u bij deze zorgvuldige ensceneringen wellicht wat verhalen bedenken.

We hebben u deze fotograaf vroeger reeds in **WATERSCHOENEN** voorgesteld naar aanleiding van een tentoonstelling bij galerie budA in Asse, waar hij werk uit zijn serie 'Bodybuilders' voorstelde. Ook daar was de bevreemdende ervaring onmiskenbaar aanwezig, maar in de huidige presentatie heerst toch nog een meer *beladen* sfeer.

Ook de invalshoek van **Plinio AVILA** zorgt voor een wel heel aparte ervaring. Hij concentreert zich in zijn schilderijen op de vloeren van museumzalen en de al dan niet in beeld gebrachte werken en bezoekers. Hij creëert de perfecte mix tussen intimiteit en afstandelijkheid in de manier waarop hij de parketvloeren en de omringende details met gevatte toetsen neerzet.

Fotografie en verstilde video van Kurt Stallaert